

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, VIII Wydział Cywilny

w następującym składzie :

Przewodniczący : Sędzia SR Tomasz Kalsztein

Protokolant : sekr. sąd. Kamila Zientalak

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko B. J.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej B. J. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 818,40 zł (osiemset osiemnaście złotych czterdzieści groszy) z odsetkami:

- ustawowymi od dnia 23 lipca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 68,20 zł (sześćdziesiąt osiem złotych dwadzieścia groszy);

- ustawowymi od dnia 23 sierpnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 68,20 zł (sześćdziesiąt osiem złotych dwadzieścia groszy);

- ustawowymi od dnia 23 września 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 68,20 zł (sześćdziesiąt osiem złotych dwadzieścia groszy);

- ustawowymi od dnia 23 października 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 68,20 zł (sześćdziesiąt osiem złotych dwadzieścia groszy);

- ustawowymi od dnia 23 listopada 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 68,20 zł (sześćdziesiąt osiem złotych dwadzieścia groszy);

- ustawowymi od dnia 23 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 68,20 zł (sześćdziesiąt osiem złotych dwadzieścia groszy);

- odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 68,20 zł (sześćdziesiąt osiem złotych dwadzieścia groszy);

- odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23 lutego 2016 roku do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 68,20 zł (sześćdziesiąt osiem złotych dwadzieścia groszy);
  - odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23 marca 2016 roku do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 68,20 zł (sześćdziesiąt osiem złotych dwadzieścia groszy);
  - odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 68,20 zł (sześćdziesiąt osiem złotych dwadzieścia groszy);
  - odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23 maja 2016 roku do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 68,20 zł (sześćdziesiąt osiem złotych dwadzieścia groszy);
  - odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 68,20 zł (sześćdziesiąt osiem złotych dwadzieścia groszy);
2. zasądza od pozwanej B. J. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 317 zł (trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w całości.

Sygn. akt VIII C 1509/17

UZASADNIENIE

W dniu 30 stycznia 2017 roku powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanej B. J. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 818,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot: 68,20 zł od dnia 23 lipca 2015 roku do dnia zapłaty, 68,20 zł od dnia 23 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty, 68,20 zł od dnia 23 września 2015 roku do dnia zapłaty, 68,20 zł od dnia 23 października 2015 roku do dnia zapłaty, 68,20 zł od dnia 23 listopada 2015 roku do dnia zapłaty, 68,20 zł od dnia 23 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty, 68,20 zł od dnia 23 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, 68,20 zł od dnia 23 lutego 2016 roku do dnia zapłaty, 68,20 zł od dnia 23 marca 2016 roku do dnia zapłaty, 68,20 zł od dnia 23 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty, 68,20 zł od dnia 23 maja 2016 roku do dnia zapłaty, 68,20 zł od dnia 23 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty, a także wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w kwocie 30 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł.

W uzasadnieniu powód podniósł, że dochodzi zapłaty zaległych rat składki ubezpieczeniowej, z tytułu zawartej z pozwaną umowy ubezpieczenia nr (...) i polisy nr (...).

(pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 2-5)

W dniu 27 kwietnia 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanej na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

Nakaz ten pozwana zaskarżyła sprzeciwem w całości.

Postanowieniem z dnia 20 czerwca 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.

(nakaz zapłaty k. 6-6v., sprzeciw k. 8, postanowienie k. 10)

Pozwem złożonym na urzędowym formularzu powód podtrzymał żądanie pozwu wraz z uzasadnieniem jak w pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

(pozew k. 15-16v.)

Na rozprawie w dniach 9 stycznia 2018 roku i 1 marca 2018 roku pełnomocnik powoda nie stawił się. Ustanowiony przez pozwaną niezawodowy pełnomocnik wniósł o oddalenie powództwa w całości. Oświadczył, że w sierpniu 2015 roku samochód objęty umową ubezpieczenia został sprzedany. Odnośnie samej umowy wyjaśnił, iż pozwana zawarła ją za pośrednictwem mBanku, a płatność składki została rozłożona na raty.

(protokół rozprawy k. 36-37, k. 46-47)

W piśmie procesowym z dnia 14 marca 2018 roku pełnomocnik powoda potwierdził, iż otrzymał od pozwanej wiadomość e-mail z oświadczeniem o wypowiedzeniu umowy, zaprzeczył jednak, aby pozwana przesłała wraz z wiadomością umowę sprzedaży pojazdu, do czego była zobowiązana przepisami prawa. Na marginesie zaznaczył, że w umowie sprzedaży samochodu załączonej do akt sprawy, jako sprzedający nie została wskazana pozwana.

(pismo procesowe pełnomocnika powoda k. 52)

Na rozprawie w dniu 5 kwietnia 2018 roku pełnomocnik powoda nie stawił się. Pełnomocnik pozwanej podtrzymał stanowisko procesowe w sprawie.

(protokół rozprawy k. 57-58)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 lipca 2015 roku pozwana B. J., jako ubezpieczający, zawarła z poprzednikiem prawnym powoda (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W., umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdu marki M. o nr rej. (...) na okres od dnia 22 lipca 2015 roku do dnia 21 lipca 2016 roku (polisa nr (...)) oraz umowę ubezpieczenia A. (polisa nr (...)). Miesięczna składka za ubezpieczenie została ustalona na kwotę 57,30 zł – OC i 10,90 zł A. i podlegała zapłacie do 22-go dnia miesiąca, począwszy od lipca 2015 roku. Jako właściciel pojazdu, o którym mowa wyżej, został w polisach wskazany P. J..

(polisa k. 19, k. 20, oferta ubezpieczenia k. 21-22, okoliczności bezsporne)

W dniu 14 sierpnia 2015 roku P. J. sprzedał samochód marki M. o nr rej. (...). W wiadomości e-mail z dnia 18 sierpnia 2015 roku przesłanej ubezpieczycielowi pozwana oświadczyła, że z dniem 18 sierpnia 2015 roku wypowiada umowę (...) nr (...) i umowę assistance nr (...) z powodu sprzedaży samochodu marki M.. Do wiadomości e-mail, o której mowa wyżej, pozwana nie załączyła umowy sprzedaży, a w treści samej wiadomości nie wskazała danych nowego posiadacza pojazdu.

W związku ze sprzedażą samochodu marki M. B. J. nie uiściła żadnej raty składki za ubezpieczenie.

(wydruk wiadomości e-mail k. 44, kserokopia umowy sprzedaży k. 45, okoliczności bezsporne)

Do dnia wyrokowania pozwana nie zapłaciła kwoty dochodzonej przedmiotowym powództwem.

(okoliczność bezsporna)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w aktach sprawy dowodów z dokumentów, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez strony postępowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne w całości.

W sprawie znajdują zastosowanie przepisy Księgi pierwszej – części ogólnej Kodeksu cywilnego, przepisy Księgi trzeciej dotyczące umowy ubezpieczenia oraz przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zwanej dalej ustawą.

Zgodnie z treścią przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Ubezpieczający może zawrzeć umowę ubezpieczenia na cudzy rachunek. W takim przypadku roszczenie o zapłatę składki przysługuje ubezpieczycielowi wyłącznie przeciwko ubezpieczającemu (art. 808 § 1 i § 2 k.c.). Ubezpieczyciel zobowiązany jest potwierdzić zawarcie umowy dokumentem ubezpieczenia (art. 809 § 1 k.c.).

Stosownie zaś do treści art. 23 ust. 1 i art. 26 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, posiadacz pojazdu mechanicznego jest obowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu. Umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zawiera się (co do zasady) na okres 12 miesięcy.

Jednocześnie w myśl art. 32 ust. 1 ustawy, posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności tego pojazdu, jest obowiązany do przekazania posiadaczowi, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, potwierdzenia zawarcia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz do powiadomienia na piśmie zakładu ubezpieczeń, w terminie 14 dni od dnia przeniesienia prawa własności pojazdu, o fakcie przeniesienia prawa własności tego pojazdu i o danych posiadacza, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu. Dane posiadacza, o których mowa w ust. 1, obejmują imię, nazwisko, adres zamieszkania i numer PESEL, o ile został nadany lub nazwę, siedzibę i numer REGON (art. 31 ust. 2). Posiadacz pojazdu mechanicznego, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu ponosi odpowiedzialność wobec zakładu ubezpieczeń za zapłatę składki należnej za okres od dnia, w którym nastąpiło przeniesienie na niego prawa własności pojazdu. Posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności tego pojazdu, ponosi solidarną odpowiedzialność z posiadaczem pojazdu, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, za zapłatę składki należnej zakładowi ubezpieczeń za okres od dnia przeniesienia prawa własności do dnia powiadomienia przez niego zakładu ubezpieczeń o okolicznościach, o których mowa w ust. 1 (art. 32 ust. 4).

W przedmiotowej sprawie bezspornym było, że w związku ze sprzedażą pojazdu marki M. i utratą posiadania tego pojazdu przez P. J., na nabywcę przeszły prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z umowy ubezpieczenia zawartej przez strony. Strony były również zgodne co do tego, iż po sprzedaży pojazdu pozwana w wiadomości e-mail z dnia 18 sierpnia 2015 roku złożyła poprzednikowi prawnemu powoda oświadczenie o wypowiedzeniu polisy nr (...) oraz poinformowała o fakcie sprzedaży pojazdu, a zatem wypełniła jeden z obowiązków przewidzianych art. 32 ust. 1 ustawy. W sprawie nie zostało jednak wykazane, aby pozwana powiadomiła także ubezpieczyciela o danych posiadacza, na którego zostało przeniesione prawo własności pojazdu marki M.. Godzi się w tym miejscu przypomnieć, że w myśl przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. Reguła ta znajduje również swój procesowy odpowiednik w treści art. 232 k.p.c., w świetle którego to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, zadaniem sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 roku, I CKU 45/96, OSNC 1997/ 6-7/76). Podkreślić jednak należy, że dowodzenie własnych twierdzeń nie jest obowiązkiem strony ani materialnoprawnym, ani procesowym, a tylko spoczywającym na niej ciężarem procesowym i w konsekwencji sąd nie może nakazać, czy zobowiązać do przeprowadzenia dowodu i tylko od woli strony zależy, jakie dowody sąd będzie prowadził. Jeżeli strona uważa, że do udowodnienia jej twierdzeń wystarczy określony dowód i dlatego

nie przytacza innych dowodów, to jej błąd nie jest usprawiedliwiony, sama ponosi winę niezgłoszenia dalszych dowodów i nie może zarzucać nieuzasadnionego uniemożliwienia wykazania jej praw. W niniejszej sprawie to zatem pozwana winna wykazać ponad wszelką wątpliwość, że wraz z informacją o sprzedaży pojazdu przekazała powodowi również pozostałe dane, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy. Zaoferowany przez pozwaną materiał dowodowy nie daje podstaw do wniosku, iż powyższej powinności pozwana zdołała sprostać. O czym była już mowa, w treści samej wiadomości e-mail dane nabywcy pojazdu marki M. nie zostały oznaczone, w wydruku z przedmiotowej wiadomości brak jest również adnotacji, aby została ona przesłana wraz z załącznikiem w postaci umowy sprzedaży, a powód zaprzeczył, aby taki załącznik otrzymał. Wskazać wreszcie należy, iż pozwana w toku procesu nie podnosiła, aby przekazała ubezpieczycielowi dane nabywcy pojazdu. W konsekwencji uznać należy, że B. J. nie dochowała obowiązków przewidzianych w art. 32 ust. 1 ustawy, co implikuje konstatację, iż była ona solidarnie odpowiedzialna wraz z nabywcą pojazdu za zapłatę składki należnej ubezpieczycielowi.

Mając powyższe na uwadze, jak również uwzględniając okoliczność, iż wysokość składki za ubezpieczenie oraz data wymagalności poszczególnych rat składki, nie były kwestionowane przez pozwaną, a także fakt, iż z tytułu przedmiotowych polis pozwana nie uiściła żadnej raty (pozwana nie przedstawiła dowodu dokumentującego uiszczenie pierwszej raty składki za ubezpieczenie – jej pobrania przez bank, zapłata tej raty nie została również odnotowana w treści polis), Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 818,40 zł z odsetkami:

- ustawowymi od dnia 23 lipca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 68,20 zł,
- ustawowymi od dnia 23 sierpnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 68,20 zł,
- ustawowymi od dnia 23 września 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 68,20 zł,
- ustawowymi od dnia 23 października 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 68,20 zł,
- ustawowymi od dnia 23 listopada 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 68,20 zł,
- ustawowymi od dnia 23 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 68,20 zł,
- odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 68,20 zł,
- odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23 lutego 2016 roku do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 68,20 zł,
- odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23 marca 2016 roku do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 68,20 zł,
- odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 68,20 zł,
- odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23 maja 2016 roku do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 68,20 zł,
- odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 68,20 zł.

M.-prawną podstawę roszczenia odsetkowego powoda stanowi przepis art. 481 § 1 k.c., zgodnie z treścią którego jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Wskazany przepis art. 481 k.c. obciąża dłużnika obowiązkiem zapłaty odsetek bez względu na przyczyny uchybienia terminu płatności sumy głównej. Sam fakt opóźnienia przesądza, że wierzycielowi należą się odsetki. Dłużnik jest zobowiązany uiścić je, choćby nie dopuścił się zwłoki w rozumieniu art. 476 k.c.,

a zatem nawet w przypadku gdy opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności i choćby wierzyciel nie doznał szkody. Odpowiedzialność dłużnika za ustawowe odsetki w terminie płatności ma zatem charakter obiektywny. Do jej powstania jedynym warunkiem niezbędnym jest powstanie opóźnienia w terminie płatności. Zgodnie z treścią § 2 art. 481 k.c. jeżeli strony nie umówiły się co do wysokości odsetek z tytułu opóźnienia lub też wysokość ta nie wynika ze szczególnego przepisu, to wówczas wierzycielowi należą się odsetki ustawowe, a począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku odsetki ustawowe za opóźnienie. W niniejszej sprawie, co było niesporne, poszczególne raty składki za ubezpieczenie były wymagalne od 22-go dnia każdego miesiąca, począwszy od dnia 22 lipca 2015 roku, stąd też odsetki od poszczególnych rat, wymagalnych za okres od lipca 2015 roku do czerwca 2016 roku, Sąd zasądził od 23-go każdego z tych miesięcy.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw.

Powód wygrał proces w całości, a zatem należy mu się od pozwanej zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości. Na koszty procesu poniesione przez powoda złożyły się: 30 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego udzielonego przez powoda oraz 270 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego powoda w stawce minimalnej (§ 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, t.j. Dz.U. 2018, poz. 265 ze zm.).

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 317 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.